

Postanowienie z dnia 6 kwietnia 2006 r.

II PZ 3/06

Przedstawiciel związku zawodowego jako pełnomocnik pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy powinien nie tylko przedłożyć pełnomocnictwo pracownika, ale także wykazać, że jest uprawniony do działania w imieniu związku zawodowego na podstawie jego statutu lub odrębnego upoważnienia (art. 465 § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Sędziowie SN: Beata Gudowska, Maria Tyszel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 kwietnia 2006 r. sprawy z powództwa Danuty B., Magdaleny O., Jolanty P., Ewy P., Agaty P., Renaty S., Joanny C. przeciwko Akademickiemu Szpitalowi Klinicznemu [...] w W. o wynagrodzenie, na skutek zażalenia powódek na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 3 listopada 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2005 r. [...] Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu, odrzucił - na podstawie art. 373 k.p.c. - apelację powódek Danuty B., Magdaleny O., Jolanty P., Ewy P., Agaty P., Renaty S. i Joanny C. od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie przeciwko Akademickiemu Szpitalowi Klinicznemu [...] w W. o wynagrodzenie, uznając że została wniesiona przez osobę nieuprawnioną (nielegitymującą się prawidłowym pełnomocnictwem); apelację wniósł pełnomocnik powódek, przewodniczący Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego, który - poza pełnomocnictwem powódek - nie przedstawił pełnomocnictwa związku.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyły powódki i zarzucając naruszenie przepisów postępowania - art. 465 § 1 k.p.c. - wskazały, że zakres pojęcia „przedstawiciel związku zawodowego” jest szerszy niż przyjęty przez Sąd drugiej instancji i nie ogranicza się jedynie do osoby posiadającej upoważnienie związku zawodowego, obejmując również osoby uprawnione do działania w jego imieniu na podstawie statutu związku. Ponadto żalące się zarzuciły naruszenie art. 373 k.p.c., polegające na odrzuceniu apelacji, mimo uprzedniego niewezwania strony do usunięcia braku formalnego pełnomocnictwa przez przedstawienie stosownego upoważnienia związku zawodowego.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Przepis art. 465 § 1 k.p.c. wymienia osoby, które pracownik (lub ubezpieczony) może umocować do zastępowania go w postępowaniu odrębnym z zakresu prawa pracy (lub z zakresu ubezpieczeń społecznych), wskazując, że pełnomocnikiem pracownika lub ubezpieczonego może być również przedstawiciel związku zawodowego, a ubezpieczonego - także przedstawiciel organizacji zrzeszającej emerytów i rencistów. Z treści tego przepisu wynika wprost, że przedstawiciel związku zawodowego może być pełnomocnikiem pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, po przedłożeniu na ogólnych zasadach stosownego pełnomocnictwa pracownika, a nadto pełnomocnictwa związku zawodowego, w sytuacji gdy pełnomocnikiem nie jest statutowy przedstawiciel związku, a więc osoba uprawniona do działania w jego imieniu na podstawie statutu związku lub odrębnego upoważnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 1975 r., PRN 17/75, OSNCP 1976 nr 5, poz. 116, trafnie powołany także w uzasadnieniu zażalenia).

Niezależnie od powyższego, w przypadku gdy apelacja złożona została przez pełnomocnika, nie legitymującego się - w ocenie sądu - prawidłowym pełnomocnictwem, powyższy brak może spowodować odrzucenie tego środka, tylko po bezskutecznym upływie wyznaczonego przez sąd terminu do usunięcia braku przez przedłożenie upoważnienia związku zawodowego bądź statutu związku, z którego będzie wynikało uprawnienie do działania w jego imieniu (art. 373 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy postąpił wbrew przedstawionym regułom, co czyni zasadnym zarzuty zażalenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, zgodnie z art. 397 § 1 w związku z art. 394¹ k.p.c.

=====